

Verhaal van de dag

'Iedereen heeft aardig wat gouden lijnen'

Straatpastor Folly Hemrica.

Folly Hemrica trekt als de nieuwe straatpastor op met de dak- en thuislozen

'Ze letten ondanks hun sores op elkaar'

Annet van Aarsen

a.van.aarsen@hollandmediabedrijf.nl

Leiden * Folly Hemrica (57) uit Utrecht is de nieuwe dominee voor dak- en thuislozen in Leiden. In december volgde ze de oud-katholieke straatpastor Paul Brommet op, die vier jaar lang de Leidse daklozen bijstond.

Hoe je straatpastor wordt? „Je moet iets avontuurlijks hebben. Niet bang zijn en over een drempel durven stappen. Je moet druppels zijn, dat helpt ook”, zegt ze, met pretlichtjes in haar ogen. „En je moet boven alles ook liefde hebben voor

mensen aan de onderkant van de samenleving.” Voordat ze in Leiden de straat op ging, was ze achttien jaar lang dominee in de bajes. Ze zet een streng gezicht op: „Regel 1 in de bajes: ik ga niet naar de dominee als ik stoned ben. Want daar houdt de dominee niet van.”

Dronken

Die gouden regel, die geldt natuurlijk niet op straat. „Nu heb ik mijn klantjes in het wild. Daar moet ik wel even aan wennen. Soms komt er geen zinig woord uit.” De eerste stappen in Leiden trok Hemrica veel met haar voorganger op. „We kwamen iemand tegen die zo ontzettend dronken was, dat er geen zin-

nig woord uit kwam. Hij keek alleen maar gebiologeerd naar mijn lippen. ‘Wat een mooie lippen heeft u’, bleef hij maar zeggen. Hé hallo, je hebt het wel tegen een domine!”

Andere kijk

De Arabische prins op het Stationsplein, Mohammed Bin Talal, is weer een heel ander verhaal. Bin Talal is van straat gehaald, maar Hemrica gaat nog wekelijks bij hem op bezoek om met hem te praten. „Ik vond het heel verrassend hoe veel mensen zich om de prins bekommerden. Als je een half uur bij die man op het Stationsplein stond,

mensheid. Hij heeft kennelijk iets wat mensen raakt.”

Ze is gebonden aan het ambtsgeheim en kan niet vrij praten over de mensen die ze ontmoet. „Het komt er op neer datje probeert stil te staan bij elk verhaal dat iemand je vertelt. Soms is het een kwestie van: er moet hulp komen. En in andere gevallen is het vooral belangrijk dat je luistert, dat mensen hun verhaal kwijt kunnen. Er komen allerlei thema's voorbij: rouw, het grote verlangen om een ander leven te leiden, dat soort zaken. Er is heel veel eenzaamheid bij dak- en thuislozen. In zo'n situatie is het erg belangrijk om ook eens iemand voor je te hebben die luistert, die écht wil weten hoe het

met je gaat. Ik vind het altijd heel bijzonder wat mensen me vertellen. En soms zit je tegenover iemand, dat je denkt: het is echt een wonder dat je er nog bent. Je hoort vaak: eigen schuld dat iemand in die situatie terecht is gekomen. Maar mensen die dat zeggen, kennen de kwetsbaarheid van het leven niet.”

Of ze het wel eens eng vindt? „Dat was ook de eerste vraag, die ik stelde toen deze baan in zicht kwam: is het eng? Mensen die er verstand van hebben, zeiden: nee, binnen in de bajes is het veel inger. Daar waar ik dan maar op. Je moet natuurlijk je gezonde verstand gebruiken, ik stap niet zomaar in mijn eentje een drugspand binnen. Maar tot nu toe

ben ik niet bang geweest.”

Hartelijkheid

„Ik kom veel in de dagopvang in Nieuwe Energie. Dan leer je snel mensen kennen en andersom. Op straat schieten ze me nu al aan: zou u eens bij die en die willen kijken, want het gaat niet zo goed. Die hartelijkheid en zorg voor elkaar, die vind ik heel bijzonder. Zeletten echt op elkaar, ondanks alle sores die ze zelf hebben.”

Behalve dominee is Folly Hemrica ook kunstenares. In haar werk in de bajes gebruikte ze vaak de combinatie om leuke dingen met de gevangenen te doen. En ze is vast van plan om dat ook te gaan doen met de

Mijn nieuws

De ene keer is het groot nieuws, de andere keer juist heel klein. Wat voor de één belangrijk is, is het weer niet voor de ander. In 'Mijn nieuws' vragen we streekgenoten naar wat hun is opgevallen in het nieuws van afgelopen week. Vandaag: Michaël Roumen.

Ondernemen in cultuur

Het Cultuurfonds Leiden wordt in de gids 'Cultureel Ondernemen' van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en Stichting Cultuur-Ondernemers aangeprezen als landelijk voorbeeld voor Nederlandse gemeenten. Michaël Roumen, directeur van het fonds, is blij met de aandacht voor het in 2009 opgerichte Cultuurfonds.

Waarom is het Leidse cultuurbeleid zo uniek?

„Het unieke aan onze aanpak is dat we op de lange termijn de cultuursector willen versterken. Dat doen we door culturele instellingen ondernemender te maken. Dat is een totaal nieuw kijk op de sector. De bezuinigingen van afgelopen jaren hebben ons namelijk gedwongen nog meer op eigen benen te staan. We willen minder afhankelijk worden van overheidssubsidie en dus is het belangrijk om met het bedrijfsleven samen te werken, kunnen we met elkaar de cultuur en economie van de stad versterken.”

En de gemeente steunt jullie daarbij?

„Wij krijgen subsidie van de gemeente Leiden. Helaas is die het afgelopen jaar verminderd. Om eerlijk te zijn vindt ik dat heel wrang. We worden aan alle kanten gepezen om ons cultuurfonds, en krijgen dan openens minder geld. Dat is te vergelijken met besluiten dat het beste jongetje van de klas moet blijven zitten. Zo voelt dat.”

Masha Rademakers

Cultuurmakelaar Michaël Roumen.

gen voor meer reuring in de stad door culturele evenementen te steunen. Ons hoofdoel blijft het promoten van cultuur. We laten de cultuursector niet verwateren. Wij helpen hen te blijven bestaan door hen met andere partijen aan tafel brengen.”

Gaan andere Nederlandse steden jullie aanpak kopieren?

„Grote steden als Almere en Delft hebben aangegeven interesse te hebben. Maar kopieren is voor hen lastig, omdat je als cultuurfonds altijd afhankelijk bent van het speelveld dat er al is in je gemeente. Leiden heeft een ideaal klimaat voor ons concept. Hier zijn veel instanties die subsidie krijgen van de overheid en daarmee maatschappelijke initiatieven steunen, net als wij. Door met deze bruggenbauwers samen te werken, kunnen we met elkaar de cultuur en economie van de stad versterken.”

Heeft het bedrijfsleven niet een ander winstdoel dan de culturele sector?

„Ik vraag als cultuurmakelaar aan het bedrijfsleven: wat is jullie ambitie, hoe kunnen wij daarbij helpen en wat heb je daarvoor over? Het is een win-win situatie. Ik ga figuurlijk 'shoppen' bij hen en zoek steun buiten onze eigen sector. In Leiden bruist het van de winkels en bedrijven waarmee we samen kunnen werken. Het bedrijfsleven stort geld in het fonds, en wij zor-